

З українознавством – до «Джури»

Всеукраїнська дитячо-юнацька військово-патріотична гра «Сокіл» («Джура») – то в сучасній Україні один з найцікавіших і найбільш дієвих прикладів формування патріотичної та громадянської свідомості шкільної молоді, утвердження в її світ оглядовому виборі ціннісних установок, опертих на традиційний християнський світогляд і на високу етику героїчної боротьби українців за волю рідної землі. А водночас – це і ціла історія, хвилююча, креативна, інтелектуально наснажена, адже за десятиріччя свого існування гра «Джура» пройшла шлях від локального явища до справді всеукраїнського феномену, бо на сьогодні в її відбіркових змаганнях беруть участь школярі практично з усіх українських регіонів. Глибокі знання у царині української історії та культури, вольові та лідерські якості, прагнення перемагати, добру спортивну підготовку мали продемонструвати кращі з кращих її учасників, аби отримати право взяти участь у її фінальному етапі, який влітку цього року відбувся поблизу Переяслава – одного із сакральних центрів української землі, міста, де Шевченко написав свій «заповіт». Саме в мальовничих околицях Переяслава розгорнув свою роботу військово-патріотичний та оздоровчо-спортивний табір «Наддніпрянська Січ». Науково-дослідний інститут українознавства, зрозуміло, не міг залишити цю подію поза своєю увагою...

8 липня у «джур» був особливий день – Шевченківський. Була поїздка до Канева, огляд експозиції Музею Тараса Шевченка, хвилююча зустріч із Тарасовою горою. Були запитання, було відкриття нового, досі незнаного, адже Кобзаревий світ такий же безмежний, як і Україна. Фінальним завершенням цього дня, позначеного клейнодом нашого національно пророка, стала «гутірка» з елементами дискусії та вільного обговорення на тему «Гайдамаки» Шевченка в актуальному просторі сучасності», яку модерував науковий співробітник НДІУ О. Хоменко. Спількування засвідчило те справді живе зацікавлення, з яким сучасна молодь підходить і до постаті Тараса Шевченка, і до його творів, кожен з яких нетлінним скарбом художнього слова засвідчує ту етичну висоту, до якої прагне піднятися кожен українець.

